

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Ukrainian News.

Число 2.

25 листопада 1945 р.

Рік I.

СВЯТИЙ АРХИСТРАТИГ МИХАЇЛ ПАТРОН УКРАЇНИ І УКРАЇНСЬКОГО ВОЯЦТВА

21-го листопада в середу ми мали свято Святого Архистратига Михаїла. Це християнське свято українського народу має за собою велику національну традицію встановлену героїчною історією нашого народу. Завзята войовнича натура лицарського народу українського, оборонця землі своєї рідної, праці і держави своєї, своєї віри християнської витворила святі традиції шанування свого війська, лицарів-воїнів, войовничого характеру нашого. З святом Святого Архистратига Михаїла і пов'язані ці традиції.

Здавніх часів прийнято Святого Архистратига Михаїла за патрона Українського воцтва та України - нашої Батьківщини.

Войовничий з натури, з природи наш народ обрав своїм Заступником, патроном перед Владою Всемогутнього Бога-Воїна Воїнства Небесного Христового-Святого Архистратига Михаїла.

В цьому маємо ми сполучення християнських чеснот воїна-християнина і лицарських примет найдавніших славних наших предків.

Святий Архистратиг Михаїл, почальний Вождь небесних сил, котрий за переданням святого письма боровся на чолі небесного війська Христового з силами тьми, силами диявола і переміг їх є патроном українського воцтва, як символ могутності, лицарської чеснотності і відважності, його християнської справедливості і вірності своїм ідеалам боротьби за права народу свого і його державу.

Тісний зв'язок українського народу з своїм воцтвом, шанування і порага до нього виявляється в святому шануванні Патрона українського воцтва- Святого Архистратига Михаїла, свято якого щороку святкують 21-го листопада. В цей день народ український шанує пам'ять українських воїнів, поляглих за Віру і Україну.

Тісний зв'язок українського народу з своїм воцтвом виявився в тому, що народ обрав охоронителем, заступником України і її столиці Києва патрона українського воцтва Святого Архистратига Михаїла, зображення якого в довгих часах носить Київ на щиті свого міського герба.

Під знаком Святого Архистратига Михаїла розвивається духовне і культурне життя України, осередком якого був на рівні з печерським лавром Михайлівський братський монастир у Києві. До цього монастиря ішли доживати віку і прийняти пошту старі сивоусі за поряці з Січі, щоб душу свою там віддати під опіку свого патрона Святого Архистратига Михаїла. В наші, новіні, часи Архистратиг Михаїл почитається патроном Соборної Незалежної України і її славного Війська. З святом Святого Архистратига Михаїла, ми традиційно шануємо нашу Державу українську і її оборонців- воцтво українське.

Під опікою і провідництвом свого патрона Святого Архистратига Михаїла наш народ і краша його частина- українське воцтво, веде незламну боротьбу за свою волю, за свої права, за свою Соборну Суверенну Державу Українську.

П Е Р Е Д Л И Ц Е М С В І Т У

Обставини війни змусили нас лишити рідний край і піти "в люди" - між чужі народи в чужі країни, як змушені були піти і інші народи.

На примусових роботах в Німеччині, в таборах полонених, в концентраційних таборах у війську зустрілись в обставинах сумісного побуту і праці люди різних націй. Це явилось одним із чинників який сприяв популяризації українського народу серед інших народів, що має дуже велике значення для нашої загальної справи. А в цьому відношенні важлива поведінка і вчинки кожного з нас, бо до наших вчинках, нашій поставі оцінюють вартість нашого народу, нашу культуру, нашу громадсько-суспільну вартість.

Ми маємо свої традиції, історію, свою культуру мистецтво, з яким світ до певної міри знайомий, але це не може заступити собою тої репрезентації, яку являють собою конкретні живі люди. Своїми поступками і вчинками, ми, вільно чи не вільно, свідомо чи не свідомо, репрезентуємо увесь наш народ, нашу культуру, нашу суспільно-громадську вартість, по чому нас сприймають і оцінюють чужинці.

А в цьому сприйнятті діє той живий закон, що - добре не запам'я-тається, а погане не забудеться.

Ми, українці, перебуваємо в тому становищі, при якому наша постава і поведінка не обмежується тільки загальним морально-етичним значенням, а виходить далеко за ці рямці - має відіграти роль громадського престижу, що стосується вирішення нашої долі не тільки на еміграції.

І якщо чужинці, не сторонні споглядачі, а покликані обставинами часу шиклуватись за нашу долю, знайомлячись з нашою народною культурою, зокрема з піснею, вишивками, високо цінують її, то своїми вчинками і поступками ми повинні заслужити також поваги і шанування, аби перед лицем світу добути признання нашої суспільно-громадської вартості.

Коли ми зустрічаємо факти паскарства поважного обсягу, коли ми натрапляємо на випадки хабарництва в наших інституціях правових і соціальних, випадки здріства з своїх же людей, які покривджені і обезправнені самим життям, то цим не здобудемо поваги.

В засліпленій гонитві за п'ятаком ці люди не помічають того, що вони торгують престижем всього нашого народу, не помічають, який великий злочин чинять вони перед народом.

Коли ми зустрічаємо факти, що людина аж з шкури лізе, всі титули і звання пускає в дію, аби донхатися до теплого містечка, а через деякий час їх виганяють з тої посади, бо прокравлись, то такими вчинками не здобудемо признання.

Коли ми маємо факти, що людина в своїх поступках і постави керується особистими вигодами, а не інтересом загальної справи, то за національну свідомість українця в таких людей нема чого говорити.

-Хто ці люди ?

-Загал, маса, "простолюддя"? - Ні!

Навряд чи ті, хто відтиснутий якнайдалше від житейського корита потрапить ковирятися в нього, як у власній місці.

На задвірках, серед загалу і маси, уже тільки писк відтиску чуємо та нарікання та лайку.

Це все ті люди, що вишхачуться з загального середовища /бо вони, мовляв, не "прости", звичайні собі люди/, і прибирають до своїх рук справи, де можна знайти хосен.

Як це часто буває в установах, референтурах збивається кучка "своїх людей" і, попираючи довір'ям народу, збивають кубло паскарів, кар'єристів, що з установи роблять джерело наживи за рахунок людей, яких вони обкрадають.

вважається, що не зловживання переростає рямці наживи, а про-
важується і на громадсько- суспільні справи.

Спекулюючи поняттям "демократія", фабрикують всякі вибори і підс-
тупом та брехнею узурнують, захоплюють право репрезентувати наш за-
гал перед владою, виставляють себе за "єдинопокликаніх" вершити нашу
долю. І вершать, не питаючи нас, дозволяючи собі торгувати нашою,
національною честю, на свій особистий погляд і зиск.

Якщо ми ради особистого інтересу будемо торгувати престижем на-
роду, то про щось інше шкода говорити, бо і народ наш проклене нас
за це.

Ми багато чуємо і читаємо про такі солодкі речі як "правда", "че-
сть", "справедливість". Мусимо на решті цим поняттям, які ми умертви-
ли своїми своїми вчинками і совістю надати живої функції. - громадська
думка мусить врешті прийти до голосу і приводить до порядку тих лю-
дей, які не дбають і за свою совість і за престиж нас, українців,
які досі не почувать за свої поступки і вчинки ніякої відповідаль-
ности - кожен собі і пан і Богдан на тому місці, до якого він доп-
тався.

До ділах і вчинках її буде осуджена людина. Це і тільки це му-
сить верітним пунктом нашого сумління в щоденній роботі нашій. А ми
віримо що громадська думка українського народу прийде до голосу і
поставить перед нами таке питання. Хто на себе скільки взяв, той
стільки і відповідь.

С. М.

З ЖИТТЯ УКРАЇНЦІВ В АНГЛІЙСЬКІЙ ЗОНІ

Українська еміграція в англійській зоні начислює біля 100.000
осіб. Організаційно- терен поділений на 9 обласних комітетів, що в
місяці жовтні н.с. на зїзді в Гановері створили Краєвий Комітет
Української еміграції в англійській зоні окупації. В загальному жи-
вуть всі в таборах. Табори є переважно національні й містяться по-
різно в кам'яних військових касарнях і школах, в протилежності до то-
го, як це в американській зоні, де таборами управляє виключно УНРРА
табори в англійській зоні є під безпосереднім віданням урядуванням
військової влади. Заводується ними англійські коменданти. Крім того,
є воєні український внутрішній провід.

Життя української еміграції в англійській зоні є дещо інший, як
в американській. 80% це переважно робітники і селяни. Відчувається
великий брак інтелігенції, особливо учителів і священиків. ця об-
ставина має сильний вплив на ціле життя еміграції, головним чином
в культурно-освітній діяльності. З браку гімназійних учителів майже
немає там гімназій, натомість є народні школи та дитячі садки. Немає
також українського репрезентаційного хору чи театру. Зате ці школи,
театри і хори, що існують, мають велику підтримку англійської влади.

Влада ставиться до українців прихильно. Взагалі життя спокійне,
але відчувається потреба духовної поживи: добре підготованих ім-
пез, вистав і концертів. І це з огляду на внутрішні духовні потреби,
як і для пропаганди доброї слави українського народу. Для того дуже
важним та актуальним питанням є планове та рівномірне розміщення
української інтелігенції по всіх трьох зонах.

/з часоп. "Слово"/.

ЧЕРЧІЛЬ ПРО ТЕПЕРІШНЮ СИТУАЦІЮ.

Л о н д о н. З приводу відїзду прем'єра Етлі до США в палаті громад, відповідаючи на промову міністра Бевіна, провідник опозиції, попередній братійський прем'єр Черчіль, висловив повну солідарність консерватистів з позицією уряду в питанні закордонної політики.

-Англія повинна дати США ясно пізнати, що твердо стоїть по їхньому боці. Організація Об'єднаних Народів мусить бути так побудована і закріплена, щоб могла перебрати остаточно повірництво над атомовою бомбою.

Черчіль далі сказав: "Це нам приємно знати, що генералісімум Сталін керує далі твердою рукою державним стерном Советського Союзу. Я особисто маю для дійсно великої людини заслужений подив. Не виключене, що між нами і Советським Союзом виривають значні різниці в поглядах про політичні, соціальні, може також про моральні питання. Проте єдність між обома народами, що нам принесла хвалу й безпеку у важливій катастрофі війни, не сміє зламатись, ні послабнути. Бритійський наїд відкидає як найіршучіше думку, що Велика Британія свідомо провадить протиросійську політику або могла б брати участь в якійсь, проти росіян спрямованій, групі держав. Одначе можу вказати на те, що сьогоднішня світова ситуація є з багатьох поглядів менш надійною, ніж після капітуляції німеччини 1918 року або після підписання Версальського трактату в 1919 році.

Вісті зі світу.

ЗАКІНЧЕННЯ ХАРЧОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ В КВІБЕКУ

Л о н д о н. В Квібеку /Канада/ закінчилась міжнародна харчова конференція, на якій представники 36-народів підписали Статут організації прохарчування й сільського господарства Об'єднаних Народів. Згідно з статутом, нова організація має працювати над поліпшенням умов життя в цілому світі, поліпшенням сільського господарства та побороюванням труднощів, що виникають з непервности ринків. Американські урядові кола оцінюють, що до звільнених країн Європи мусить бути доставлено від 10-ти до 12-ти міль. тон харчів, щоб 100 міль. людей охоронити від небезпеки голоду й недоїдання.

НАРАДИ МІЖНАРОДНОГО УРЯДУ ПРАЦІ

П а р и ж. В Парижі почалась 27-сесія Міжнародного Уряду Праці на якій бере участь 200 представників від 51 держави. Міжнародний Уряд праці, до якого входять представники працівників і працедавців поодиноких договірних держав, є однією з організацій колишньої женецької Ліги Націй. На сесії одноголосно вирішено влучити Міжнародний Уряд праці в організаційну систему Об'єднаних Народів і цим самим відділити його від колишньої Ліги Націй.

ЯПОНСЬКА ФІЛЬОТА БУДЕ ПОДІЛЕНА

Вашінгтон. Як заявив державний секретар США Бірнс, Велика Британія, Росія та Китай, разом з США поділять між собою японську філоту, яка збереглася не знищеною.

ЯПОНСЬКИЙ ІМПЕРАТОР ЗАВЯЗАЄ ЧАСТИНУ РЕПАРАЦІЇ

Б а н г т о н. Царь Гарбур, а за ним ціла війна Японії кошуватиме імператорові Гірогіто всього його маєтку.

Головна квартира генерала Мак Артура в Токіо ствердила, що Гірогіто володіє приватним маєтком у вартість 106.041.000 доларів в державних паперах та земельних посіданнях, більше ніж мільйоном доларів готівки, та нечисленними мільйонами в мистецьких цінностях, дорогих каміннях, золоті та сріблі. Репараційна комісія незабаром виїде до Японії, щоб опрацювати висоту та характер репарацій, що їх має Японія сплатити. ~~Розурада~~ цієї праці має бути предметом переговорів між націями управліннями до репарації.

РАДІО ОБВИНУВАЧУЄ

Енштейд прес повідомляє, що Енанське радіо розголосило твердження, що війська США 31-жовтня "відкрили прямий вогонь" на частини 8-ї ніонірської армії комуністичного Китаю. Головна квартира Комуністичної Армії вислала місію з протестом проти втручання американських військ, "але" - як повідомило радіо - "репрезентайтам прямо відмовлено в належній увазі".

Тимчасом звідомлення з Тієнсінда говорять, що американська 7-ма дивізія не могла вивантажити війська Центрального Уряду в Гулвато в Манджурії, як про це повідомляє Чункінг. Кореспондент "Асошіейтед прес" з Тієнсіні подає, що віце-адмірал Даніел С. Барбі був примушений висадити китайську 18-армію в Чінгвантау, порті, що є якраз під манджурським кордоном, де інші війська Центрального Уряду були вже висаджені в минулу неділю. Енштейд прес каже, що 30.000 комуністів заатакували Квейсуї, столицю провінції Суїчан в Середній Монголії, та що загальне число 12.000 комуністичного війська наступають на Суїчан. Комуністи добре озброєні здобутою від японців зброєю.

ЮГОСЛАВІЯ ВИМАГАЄ ВИДАЧІ ФОН ХОРТІ

Як сповіщається в югославських авторитетних колах, югославський представник подає пропозицію Комісії з "єднаних народів" по виявленню військових злочинців, щоб адмірал Хорті, колишній керівник мадярщини був занесений до списку військових злочинців і відрезаний до Югославії.

Ця пропозиція вмотивовується масовими вбивствами в 1941 році 5-ю мадярською армією біля Нови Сад, де було знищено 20.000 Югославів.

СТАНОВИЩЕ ЖИДІВ В ЄВРОПІ

Л о н д о н. Міністер закордонних справ Бевін сповістив, що Америка і Англія zorganizували комісію для розгляду становища жидів в Європі. Комісія займається також розглядом палестинського питання. Англійський міністер закордонних справ виголосив, що всіякі суперечки між арабами і жидами будуть засуджені.

Міністер закордонних справ Бевін виголосив надію, що мирне з'ясування буде не тільки розв'язанням палестинської проблеми, а й вагтисним вкладом для укріплення миру на Середньому сході.

ВИБОРИ В БОЛГАРІЇ

С о ф і я. З загального числа виборців - 4.378.394, віддали свої голоси 3.755.796. Блок фронту батьківщини одержав 3.311.962 голоси. Як офіційно повідомлено, опозиція участі у виборах не брала.

ГЕНЕРАЛ АЙЗЕНГОВЕР БУДЕ ШЕФОМ ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

В а ш і н г т о н. Військове міністерство повідомляє, що генерал Айзенговер призначений начальником Генерального штабу Американської армії замість генерала Георгія С.М. маршала.

Функції генерала Айзенговера в Європі обійме генерал Іозеф Т. *Нарней*

Генерал Мс. Нарней був учасником походу на Італію /жовтень 1944р./ як заступник фельдмаршала Александра та пізніше обняв окремі відділки фронту.

Новий головнокомандувач американської армії в Німеччині є одним з наймолодших генералів США.

Свою швидку кар'єру створив він дякуючи великим організаторським здібностям та невичерпній працьовитості. Зокрема, визначився він як реорганізатор американського Генерального штабу.

Мс. Нарней належить до випробуваних дослідчених пілотів. В короткому часі по закінченні військової академії в Вест-Поїнт він переходить до військ зв'язку, з яких виріс потім окремі літунський корпус. В 1916 році Америка мала 30 пілотів, серед них був і Мс. Нарней. Він був першим офіцером генерального штабу, що вийшов із літунських військ і відіграв вирішальну роль в творенні американської повітряної стратегії і тактики.

Генерал Мс. Нарней грав велику роль в виробленні плану наступу трьох американських військових частин.

Генерал Айзенговер одержав Орден Американського Легіону. Вручення відбулося в Колесеумі в Чикаго на урочистому привітанні генерала.

ІЗ ЗАЛІ ЗАСІДАнь НА НЮРЕНБЕРГЬКОМУ ПРОЦЕСІ

Герман Герінг хоче говорити раніш ніж стати до складання зізнань перед судом. Його першим із обвинувачених викликано складати зізнання. Голос його звучав різко і на цей раз. Він повчав своїх колег обвинувачених, що порядок суду не дозволяє обвинуваченим зв'язувати їх зізнання- почувать вони себе винними чи ні з іншими встановленими фактами або якимись промовами.

Гесс, який був викликаний другим, ступив до мікрофону, крикнув істерично -"ні" і поспішно повернувся на своє місце. деякі обвинувачені, викликані пізніше, обмежились коротким "невинні", тоді як Шахт дрижачим від нервування голосом сказав: "Я ніякому разі не винний". Заукелю вдалося сказати трохи довше речення, яким він мав намір досягти драматичного ефекту: "перед богом і світом, а особливо перед моїм народом я себе визнаю невинним". Едл сказав: "Зате, що я зробив, я можу відповідати перед богом і світом". Також Папен знайшов свою власну версію, в якій він сказав: "ні в якому разі не винний".

після того, як всі обвинувачені висловили заперечення своїй вини, встав Герінг, щоб зробити пояснення, але голова суду обірвав його мову. при цьому йому було зауважено, що він в існуючому положенні цедій не може звертатися прямо до суду, а тільки може це робити через свого захисника.

ПОСВІДЧЕННЯ ДЛЯ БЕЗДЕРЖАВНИХ ОСІБ

П а р и ж. На засідання аліантського Комітету в справах біженців 20-го листопада цього року були розглянуті зразки посвідчення особи та посвідчення на право переїзду для бездержавних осіб, які мають бути визнані в міжнародному відношенні.

Керівник Комітету п. Герберт ґмерсон в своєму річному звіті повідомив, що повноваження Комітету поширюються на всіх осіб, які в зв'язку з подіями в Європі мусіли з расових, релігійних чи політичних причин залишити свою батьківщину. Ми мусимо мати на увазі те, що не зважаючи на успіхи репатріації, залишиться поважне число осіб, які не матимуть змоги повернутись на свою батьківщину.

Російський представник, Константин Конін, заявив, що він не може приєднатись до американської і англійської точки погляду в їх ставленні до польських, прибалтійських та югославських "примусово вивезених", що багатяться повернутись на свою батьківщину, яких він трактує за фашистів, що хочуть уникнути відповідальности за провинни в цій війні.

БОРОТЬБА ПРОТИ СПЕКУЛЯЦІЇ

Ессен. Англійська військова влада вживає найсуворіших заходів боротьби проти спекуляції /паскарства/. Військова поліція одержала наказ застосовувати зброю проти всіх підозрілих спекулянтів.

Всі, хто в супереч заходам влади займається спекуляцією та сприяють розвиткові її, будуть суцоро покарані.

СВЯТО АРХИСТРАТИГА МИХАЙЛА В ТАБОРІ

Традиційне церковно-національне українське свято Святого Архистратига Михайла особливо урочисто святкували українці в таборі Н.Злем.

До величності тих урочистостей багато спричинилися несподівані відвідини табору єпископом Української православної Автокефальної Церкви його преосвященством преосвященнішим Ілатоном. У таборі в Свято-михайлівському Храмі Української православної Автокефальної Церкви відбулася урочиста архиерейська Служба Божа в співслуженні протоєрея О. д-ра Якова Кравчука і О.Олександра Буткова.

Преосвященний Владика Ілатон в змістовній промові висвітлив віруючим значення Свято Михайлівської традиції з релігійного та національного боку і закликав віруючих до шкєкання і шанування рідних традицій особливо на чужині.

Після Служби Божої відбувся молебень до Святого Архистратига Михайла з многоліттям заслуженому в історії української визвольної боротьби Командармові Української Армії.

Вечером того самого дня відправлено урочисту панахиду по мученицьких поляглих від катівської руки ворога українських воєнків під м.Базаром 22-го листопада 1921 року - 359-ти героїв, що віддали своє життя за віру і Батьківщину. Перед відправленням панахиди Високий гість табору виголосив глибоко проймаюче слово, о якому він пов'язав героїчний чин поляглих з Свято-Михайлівськими традиціями шанування українського воєцтва, борців за волю народу.

Під звуки урочистих акордів православного заупокійного співу духовенства і хору величаво схилився обвіяний в боях димом і славою український національний Прапор, віддаючи воєццьку почесть Героям,

струнко стояли випробувані в боях воюючі і старшини на чолі з легендарним Полководцем війська українського на стійці пошани до незабутніх Гіней Липарів Базару, журно схилились голови таборян.

пролунали останні акорди співу Величної пам'яті найкращим Синам України, і таборяни з своїм Архипастирем і пастирями, і воюючі й старшини з Командармом молять на колінах:

"Боже, Великий Єдиний,
нам Україну храни..."

З нових видань

"МІСЯЧНІ НОЧІ"

Під такою назвою, недавно вийшла з друку книжка новел Володимира Русальського.

Новели автора викликають у нас спогади про пережите, яке відходить у минулину. В тихому віянні романтики випливають дні визвольної боротьби на Україні в новелі "місячні ночі", яка насвітлює сприйняття змісту всієї збірки.

Характерною рисою більшості новел запізнілий відгомін минулого з його аксесуарами романтичного степу: вершинами, вітром, могилами що навівають авторові "романтику степової баталії", там у минулому бачить автор життя, а не болі, страждання.

В цьому насвітленні сприймаються новели, що змістом своїм зв'язані із давнім "Степова зустріч" і ближчим минулим "В Холодному Яру" і з теперішньою війною - "мати", "Лита половіють", "В дорозі".

Премінь цього заперечення дійсності просвічує і в новелах "Одна ніч", "Далекі дні", "Лумлять тополі". В них виступає почуття пережитого болю людини, в душу якої впало зерно волі рідного краю і за це вона мала каратись страждати. Внутрішній світ, обмежений власними болями, людини, стомленої життям, що вже й згадувати те минуле не в силі: висловлює свій біль, тихо, скупо, безсило.

Такий загальний тон новел поданий у збірці. Збірку від цього стоять новели "Лісовики" і "Срібна птиця".

Напрямок творчої матері автора можна підзначити як продовження лінії почутевої новели /Ст.Басильченко/, характерною ознакою якої є те, що всі компоненти твору - і сюжет і образи-підлягають тільки розкриттю настрою, почуття. Цим обумовлене статичність безсюжетності більшості новели автора, їх характер спогаду, часто викладеного, навіть в формі від першої особи.

Мова цими загальними рисами, які говорять про вироблення у автора певного стилю, творчої манери, маємо і розроблення сюжету, в пригосницькому плані /"В хуртовину"/, "Лісовики"/, що говорять про шукання автором власного стилю.

Новели читаються приємно, мають виховну вартість.

Книжку можна рекомендувати для читання в школі.

З г о л о с е н н я. Друкарів, складачів, лінотипістів, стенографів просимо зголоситись на адресу редакції.

В-во і редакція: Н. Ульм, Український табір. РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ.